

så kun de uddannelsessøgende, der har exceptionelt lang befordringsvej, og som kunne have valgt et tilsvarende uddannelsessted, der ligger nærmere bopælen, påvirkes.

For så vidt angår en nedre grænse for befordringsrabatten følger det af § 2 i loven, at rabatten gives ved køb af abonnementskort. Hermed menes personligt periodekort eller pendlerkort med en variabel gyldighedsperiode – typisk 30 dage. Da egenbetalingen i flere af de befordringsansvarlige trafikskaber er lave end prisen på et to-zoners abonnementskort har uddannelsessøgende, der fx bor 500 meter fra deres skole, i princippet mulighed for at opnå rabat på et to-zoners kort, selv om de reelt ikke har brug for befordring mellem deres bopæl og skole. Det foreslås derfor, at der kan fastsættes regler om en nedre grænse for befordringsrabat, så der fx ikke kan gives rabat til en befordring inden for en enkelt takstzone.

Det forudsættes, at Undervisningsministeriet før udstedelse af regler om en nedre og øvre grænse for befordringsrabat drøfter den praktiske implementering af reglerne med de berørte befordringsansvarlige.

Til nr. 5

Den uddannelsessøgendes egenbetaling i forbindelse med rabat på abonnementskort er fastsat i lovens § 7, stk. 1. Godtgørelsen efter en kilometersats til særlige grupper efter lovens § 9 fradrages samme egenbetaling. Det følger af lovens § 7, stk. 2, at egenbetalingen reguleres én gang om året den tredje søndag i januar, hvor de befordringsansvarlige har tradition for at regulere deres takster.

Godtgørelse efter en kilometersats udbetales kvartalsvis på baggrund af indberetninger fra uddannelsesstedet om antal fremmødte dage i kvartalet. Udbetaling af godtgørelsen er således uafhængig af trafikskaberne takstregulering. Det foreslås derfor, at egenbetalingen for så vidt angår godtgørelsen efter en kilometersats fra og med 2009 reguleres den 1. januar, så der gælder samme sats for egenbetalingen i hele januar-kvartalet. I 2008 vil satsen blive dog som følge af den i § 9, stk. 4, foreslåede overgangsbestemmelse blive reguleret den 1. april, så der i hele januar-kvartal 2008 anvendes satsen for 2007.

En eventuel egenbetaling efter bestemmelserne i den foreslåede § 9 a, foreslås ligeledes at blive satsreguleret den 1. januar fra og med 2009, jf. bemærkningerne til nr. 11. Satsen for egenbetalingen for så vidt angår rabat på abonnementskort, der knytter sig til de befordringsansvarliges takster for abonnementskort, vil dog fortsat blive reguleret den 3. søndag i januar.

Fra 2009 ændrer trafikskaberne imidlertid takster den anden søndag i januar i stedet for den tredje søndag i januar. Baggrunden for ændringen er, at trafikskaberne ønsker, at takstændringerne gennemføres samme dag som de større køreplanændringer. Da det vil være u hensigtsmæssigt, at trafikskaberne takstændringer fra 2009 sker på et andet tidspunkt end satsreguleringerne efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., foreslås det, at undervisningsministeren kan fastsætte tidspunktet for den årlige satsregulering. Det er hensigten at fastsætte regler om, at satsreguleringen af egenbetalingen i 2008 sker den tredje søndag i januar og fra 2009 den tredje søndag i januar.

Endelig foreslås en sproglig modernisering af formuleringen af bestemmelsen om grundlaget for reguleringen af egenbetalingen. Forslaget ændrer ikke gældende ret.

Til nr. 6

Det følger af lovens § 8, at styrelsen i særlige tilfælde kan godkende, at rabat, som ydes af de befordringsansvarlige i forbindelse med køb af abonnementskort, udbetales kontant for abonnementskort, der er købt uden rabat. Det er dog en betingelse, at den uddannelsessøgende har søgt om ret til rabat tids nok til, at styrelsen under normale omstændigheder kan træffe afgørelse om ret til rabat, inden den uddannelsessøgende har brug for at købe et abonnementskort med rabat. Bestemmelsen har derfor et meget snævert anvendelsesområde og omfatter fx tilfælde, hvor en ansøgning er modtaget rettidigt, men er væsentligt forsinket i behandlingen, eller hvor en edb-fejl har standset behandlingen eller i de få tilfælde, hvor en uddannelsessøgende endnu ikke har fået et dansk personnummer.

Det forudsættes i lovens § 8, stk. 2, at rabatbeløbet udbetales af den befordringsansvarlige på baggrund af styrelsens afgørelse. I forhold til det begrænsede antal uddannelsessøgende, der har ret til kontant udbetaling af rabat, er denne sagsgang imidlertid usmidig. Det foreslås derfor, at der skabes hjemmel til at omlægge de administrative procedurer, så styrelsen selv udbetaler rabatbeløbet til den uddannelsessøgende. Herved undgår den uddannelsessøgende at skulle tage kontakt med den befordringsansvarlige for at få rabatbeløbet udbetalt kontant, hvilket er en væsentlig administrativ lettelse for såvel den uddannelsessøgende som de befordringsansvarlige.

Til nr. 7

Med den foreslåede ændring præciseres det, at bestemmelsen i § 9 finder anvendelse for den samme